

отказ да ѝ бъде предоставена исканата информация. С решение № 155/ 10.04.2013 г., постановено по адм. дело № 55/ 2013 г. по описа на АС - Велико Търново, състав на съда е постановил отмяна на мълчаливия отказ и е изпратил преписката за изрично произнасяне съобразно дадените в решението указания. В изпълнение на съдебното решение ректорът на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” е постановил оспорения отказ с мотиви, че информацията не е обществена такава, не отговаря на кумулативните изисквания по чл. 2 от ЗДОИ, не е свързана с обществения живот в страната, не касае дейността на задължения субект, не дава възможност на гражданите да си създадат мнение за дейността му, касае се за вътрешноведомствена информация, а тази която е достъпна за трети лица е публикувана на съответни интернет сайтове. Освен това е преценено, че се засягат интересите на трети лица като няма изрично съгласие от тях, а основаната цел, поради която се иска достъп е задоволяване на лични потребности на заявителката, а не на обществените нагласи. С тези мотиви на основание чл. 37, във вр. с чл. 2 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 179/ 27.11.2012 година. При така установената фактическа обстановка АС - Велико Търново е стигнал до извод, че обжалваният отказ е постановен в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Решението е правилно в частта, с която е отменен отказът на ректора на ВТУ по заявлението на Камелия Джанабетска по т. от 1 до т. 20 включително, от т.22 до т.24 включително и от т.28 до т.29 включително.

В чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, като задължени да предоставят обществена информация субекти са определени физическите и юридическите лица, извършващи дейност, финансирана от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. В същия текст е въведено и ограничение на понятието „обществена информация“ по отношение на тези лица, като е определено, че такава е само информацията за дейностите им, финансирани по някой от посочените начини. Висшите учебни заведения в Република България по правноорганизационната си форма са юридически лица /чл. 6, ал. 1 от Закона за висшето образование/. Не се спори, че ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново е партньор по проект „Съвместен мониторинг на риска при извънредни ситуации в трансграничния регион на река Дунав“, референтен № 2s-2.2-1, MIS-ETC Code: 166, изпълняван по програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007-2013 година. Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007-2013 г. е една от оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз и по-конкретно от Европейския фонд за регионално развитие /ЕФРР/. В конкретния случай заявлението на Джанабетска касае единствено работата на ВТУ като партньор по проект „Съвместен мониторинг на риска при извънредни ситуации в трансграничния регион на река Дунав“, референтен № 2s-2.2-1, MIS-ETC Code: 166, изпълняван по програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007-2013 година. Тоест, несъмнено е качеството на висшето учебно заведение, на субект на задължение по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, доколкото претендираната информация в цитираните по-горе пунктове на заявлението е създавана, събирана и съхранявана от юридическото лице и касае дейността му по този проект, финансирана от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. На следващо място, правилно АС- Велико Търново е приел, че поисканата от Джанабетска информация от т.1 до т.20, от т.22 до 24 и от т.28 до 29 безспорно попада в категорията на обществената такава, доколкото същата е генерирана и съхранявана от задължен по ЗДОИ субект във връзка с проектната му дейност, финансирана от ЕС, което обуславя връзката ѝ с обществения живот в Република България, а и не само, тъй като подобна дейност въобще попада в обсега на интереса и обществения живот на Европейския съюз. Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод усвояването на средства по европейски фондове предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и целта на ЗДОИ. Произходът на средствата, с които се финансира изпълнението на проекта

обулавя връзката на проектната дейност на задължения субект ВТУ с обществения живот в страната. Предвид характера на средствата, с които се финансира дейността на ВТУ по проекта, и съобразявайки разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, търсените сведения неминуемо представляват обществен интерес, а доколкото гражданите са част от обществото, последните имат право на достъп, търсейки информация, която вълнува обществеността и в частност гражданите. Освен това, въпреки наведените доводи от страна на касатора, че исканата информация е от личен интерес, същият не е ангажирал доказателства в този смисъл. При това положение, фактическите установявания по делото не опровергават законово установената в чл. 2 от ЗДОИ цел за получаването на достъп до обществена информация. Като партньор в проект по европейска програма, ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” следва да осигури нужната публичност и информираност на гражданите относно усвояването на европейски средства, в какъвто смисъл е и отправеното заявление по цитираните по горе точки за достъп. В разпоредбите на ЗДОИ законодателно е обезпечено именно правото на широка информираност на гражданите и достъп до сведения от процесния вид чрез осигуряване на възможност на субектите на правото на достъп /каквато безспорно е Джанабетска по аргумент от чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ/, да си съставят мнение за осъществяваната от задължените субекти по чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ дейност. За реализиране на тези свои права и за формирането на собствено мнение относно дейността на ВТУ по проекта, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, Камелия Джанабетска е поискала достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България.

Правилно съдът е приел, че по делото не е установено преследването на други цели, различни от съставянето на собствено мнение за дейността на задължените по закона субекти, както и че касаторът не е представил доказателства в обратен смисъл.

Правилен е и изводът на АС – Велико Търново за липса на разписаните в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ от предоставяне на достъп – исканата информация да е класифицирана или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; достъпът да засяга интересите на трето лице и да няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация да е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Същевременно, чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ гарантира правото на достъп на гражданите дори при наличие на ограничителните хипотези, като прогласява, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен, което изисква преценката на компетентния орган. В оспореното решение ректорът на ВТУ се е позовал на чл. 37 от ЗДОИ за постановяване на отказа, но не е конкретизирал приложимата според него хипотеза. Според първоинстанционният съд тълкувателно може да се извлече, че е фиксирана втората точка на алинея първа, доколкото се твърди, че се засягат правата и интересите на трети лица. В случая правилно съдът е приел, че не са налице данни, от които да може да се направи извод, че са засегнати интереси на трети лица, не са налице и доказателства, че се иска информация, представляваща лични данни, защитена тайна и прочие. Касаторът не е ангажирал доказателства в този смисъл, както и за предприета от него процедура по индивидуализиране на засегнатите лица, тяхното уведомяване и съответно искане на съгласие, отговорът на което да обоснове предоставянето на достъп, респективно постановяването на отказ. Правилен е и изводът на съда, че обществената информация, чието представяне се иска, касае кандидатстването и изпълнението на вече одобрения проект, без да се засяга информация за извършени проверки, отчетни и счетоводни регистри и документи, които да съставляват класифицирана информация или защитена тайна. С оглед изложеното решението в тази част е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Решението в частта, с която е отменен отказът на ректора на ВТУ по заявлението на Камелия Джанабетска по т.21, 25, 26 и 27, е неправилно. Правото на всеки гражданин на Република България на достъп до обществена информация е прогласено в чл. 4 от ЗДОИ, но условието е обществената информация да е създадена или съхранявана от органа, от който се иска.

Правото на достъп до информация може да бъде упражнено и под формата на задаване на въпроси, когато заявителят не знае в какви документи се съдържа отговорът, но когато може да се приеме, че такава информация съществува, а не подлежи на създаване за целите на заявлението за достъп до обществена информация.

В цитираните по горе четири пункта от заявлението не се иска обществена информация по смисъла на чл. 2 във вр. с чл.3, ал.1 ЗДОИ. Въпросите по т.21, т.25, 26 и т.27 не изискват предоставяне на съществуваща, създадена или съхранявана при органа информация, а искат създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка, становище на задължания субект във връзка със съхранявана при него информация. Доколкото поискана информация по пунктове 21, 25, 26 и 27 е извън приложното поле на ЗДОИ, то задълженият субект не е длъжен да я предостави.

Предвид изложените съображения решението в частта, с която е отменен отказа на ректора на ВТУ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 21, 25, 26 и 27, е неправилно и следва да бъде отменено, а вместо него бъде постановено друго, с което се отхвърли жалбата в тази част.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предложение първо и второ АПК, Върховният административен съд, Седмо отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 470 от 14.10.2013 г. по адм.д. № 575/2013 г. на Административен съд Велико Търново, в частта, с която е отменено решение №179/27.05.2013г. на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий“ за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, по т. 21, 25, 26 и 27 от заявление с вх.№179 от 27.11.2012г., подадено от Камелия Георгиева Джанабетска и вместо това ПОСТАНОВЯВА :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Камелия Георгиева Джанабетска срещу решение №179/27.05.2013г. на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий“ за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, по т. 21, 25, 26 и 27 от заявление с вх.№179 от 27.11.2012г., подадено от Камелия Георгиева Джанабетска.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Боян Магдалинчев
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Лозан Панов
/п/ Даниела Мавродиева

Д.М.